

ἐαυτῆς, διότι ἐθεώρησεν ἐπὶ τινα στιγμὴν σπουδαῖον τὸν κίνδυνον. Ἄλλ' ἅμα αἱ ῥωσικαὶ στρατιαὶ ἀπεμακρύνθησαν, δὲν ἐσκέφθη πλέον πολὺ περὶ αὐτῶν. Ἡ αὐτοκράτειρα καταλαμβάνει τότε τὴν Κριμαίαν, τὴν Γεωργίαν, τὴν Ἡμερηθίαν, ὁ δὲ Σουλτάνος ἐπικυρόνει τὰς κατακτήσεις ταύτας ἐν πλήρει εἰρήνῃ καὶ τὰς ἀναγνωρίζει διὰ τῆς συνθήκης τῆς Κωνσταντινουπόλεως (8 Ἰανουαρίου, 1784).

Τρία ἔτη παρέρχονται. Οἱ δύο ἐχθροὶ διάγουσιν ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν τούτοις ἡ Ῥωσσία δὲν παύει προχωροῦσα πρὸς νότον. Ὁ Σουλτάνος Σελίμ ὁ Β'. ἐλπίζων ὅτι θέλει δυνηθῆναι ἀναγκαιότητα τὰς ἐπιδρομὰς ταύτας κηρύττει τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Αἰκατερίνης. Ἡ Αἰκατερίνη βιάζει τότε ἐναντίον του, εἰσέρχεται εἰς τὴν Βουλγαρίαν, καταλαμβάνει τὰς Ἡγεμονείας καὶ ἐγγίζει πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἄλλ' ἐκεῖ εὐρίσκει ἄλλον ἀντίπαλον παρὰ τὸν Σουλτάνον. Ἡ εὐρωπαϊκὴ διπλωματία θορυβηθεῖσα ἐκ τῶν θριάμβων τούτων, ἔρχεται εἰς βοήθειαν τῆς Πύλης καὶ ἀναγκάζει τὴν αὐτοκρατορίαν νὰ ὑπογράψῃ τὴν εἰρήνην, ἧτις ἀποσπᾷ ἀπὸ τὸ ὀθωμανικὸν κράτος τὴν Ταυρίδα καὶ τὰ στόμια τοῦ Βεϋγ καὶ τοῦ Δνίστερ, ἐνθα ἀναγεύρονται ἀμέσως τὰ τίμχη τῆς Ὀδησοῦ.

ΜΥΣΤΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

"Η

ΡΑΔΙΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΕΡΩΣ

μυθιστορία ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπὸ Α. Χ. Στεροπούλου.

(συνέχεια ἴδε ἀριθ. Α. σελ. 21.)

— Οἱ τύραννοι οὔτοι τοῦ λαοῦ ἀποκεφαλίζουσιν αὐτὸν κατὰ δωδεκάδας, εἶπεν ὁ Δέ Βιβιέ.

— Μάλιστα, εἶπεν ἡ Λουζα Δουβάλ. Ἄλλὰ φοβοῦμαι ὅτι θέλουσιν ἀπωλέσει τὰς ἰδικὰς τῶν κεφαλὰς πολὺ πρότερον ἢ ἡμεῖς τὰς ἰδικὰς μας.

— Περὶ αὐτοῦ δύνασθε νὰ ἦσθε ἐντελῶς βέβαιοι, εἶπεν ὁ Φουκέ.

— Ἄλλὰ ποῖος δυνατὸν νὰ ἦνε ὁ παράδοξος οὗτος ἄνθρωπος; ἀνερώνησεν ἡ Ραχὴλ ξέουσα ἀκυστίως τὴν μικρὰν ῥίνα τῆς.

— Ἄ! τέκνον μου! ἀπήντησεν ὁ Φουκέ, τοῦτο εἶνε ζήτημα,